

Dosarul nr.1 rh-9/2023
1-21070256-01-1rh-05122023

Curtea Supremă de Justiție
ÎN CHEIERE

14 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie
Judecători – Mânăscuță Igor și Daguța Sergiu

Examinînd, fără citarea părților cererea de revizuire declarată de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele condamnatului Cuculeac Constantin prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2023, în cauza penală privindu-l pe

Cuculeac Constantin, xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 12.05.2021-24.06.2022;
2. Instanța de apel: 15.07.2022-26.10.2022;
3. Instanța de recurs: 07.02.2023-27.06.2023;
4. Instanța de revizuire: 15.11.2023-14.03.2024.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căuseni, sediul Central, din 24 iunie 2022, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Cuculeac Constantin, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis; în baza art. 266 Cod penal, la 1 (unu) an 4 (patru) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită lui Cuculeac Constantin pedeapsa definitivă 4 (patru) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Cuculeac Constantin, a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 (patru) ani.

1.2 Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, că „potrivit actului de învinuire Cuculeac Constantin, la 29 iulie 2019, aproximativ la orele 11:10, conducând mijlocul de transport de model „Volkswagen Golf”, cu n/î xxxxx, având ca pasageri pe xxxxx, deplasându-se pe drumul de acces la ieșirea din satul xxxxx, fără a deține permis de conducere și fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, având concentrația de alcool

în aerul expirat de 0,98 mg/l, a pierdut controlul ghidajului și a derapat de pe traseu ajungând în șanț, ca urmare automobilul s-a inversat.

Astfel, conducătorul vehiculului a ignorat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, și anume: pct.3 care prevede că „Participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, ...”; pct.10 alin.(2) lit. a) care prevede că „Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede ... permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”; pct.14 lit. a) care prevede că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”; pct. 45 sbpct. (1) „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră.” și sbpct. (2) „În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.”

În rezultatul accidentului rutier, pasagerului minor xxxxx, conform raportului de expertiză judiciară nr.201902D2551 din 11.12.2019, i-a fost constatate: trauma cranio-cerebrală deschisă manifestă prin contuzie cerebrală cu hemoragie subarahnoidală în porțiunea anterioară a farxului; fractura osului frontal pe dreapta și osului parietal pe stânga cu implicarea ambelor lamele; hematom subaponeurotic parieto-temporo-occipetal bilateral, plaga scalpanta în regiunea parietala bilateral, echimoze la nivelul capului și brațului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de aceasta, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Totodată, pasagerilor: minorei xxxxx, conform raportului de expertiză judiciară nr.202002D0160 din 28.01.2020 și cet. xxxxx, conform raportului de expertiză judiciară nr.202002D0171 din 28.01.2020, le-a fost cauzată vătămare corporală ușoară.

Astfel, acțiunile lui Cuculeac Constantin, au fost încadrate juridic în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative – „încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate”.

Tot el, Cuculeac Constantin, la 29 iulie 2019, aproximativ după orele 11:10, după comiterea accidentului rutier menționat supra, produs pe drumul de acces la ieșirea din satul Ucraina raionul Căușeni, în care a fost provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății minorei xxxxx, conform raportului de expertiză judiciară nr.201902D2551 din 11.12.2019, a părăsit locul accidentului rutier, ignorând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului

nr.357 din 13.05.2009, și anume pct.12 sbpct.(1) care prevede că Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: lit. c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență - să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului și lit. g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor.

Astfel, acțiunile lui Cuculeac Constantin, au fost încadrate juridic în baza art. 266 Cod penal, după semnele calificative - „părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) Cod penal”.

2. Nefiind de acord cu sentința, procurorul în Procuratura r-lui Căușeni, Postica Aurel, a declarat *apel*, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpatul Cuculeac Constantin, să fie recunoscut vinovat și condamnat după cum urmează: în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală la 4 (patru) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis; în baza art. 266 Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 1 (unu) an 4 (patru) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabilit lui Cuculeac Constantin pedeapsa definitivă 4 ani 2 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, a solicitat încasarea din contul inculpatului Cuculeac Constantin în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în suma totală de 960 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare: nr.201902D2551 din 11.12.2019, în sumă ce 320 lei; nr.202002D0160 din 28.01.2020, în sumă de 320 lei și nr. 202002D0171 din 28.01.2020 în sumă de 320 lei. În rest a menține sentința emisă.

2.2 În motivarea apelului procurorul a invocat că:

- prima instanță corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept și a constatat vinovăția lui Cuculeac Constantin, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (4) și art. 266 Cod penal, însă pedeapsa aplicată inculpatului este una prea blândă. Or, prima instanță a stabilit că, prin sentința din 25.01.2022 a Judecătoriei Căușeni, sediul central, (dosar nr. 1-194/2019) în privința lui Cuculeac Constantin, a fost încetat procesul penal în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal, în temeiul Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX- a de proclamarea independenței Republicii Moldova (nr. 243 din 24.12.2021), procesul penal fiind încetat pe temeiuri de

nereabilitare, iar infracțiunea de huliganism, a săvârșit-o cu puțin timp înainte de comiterea infracțiunilor în cauză;

- inculpatul Cuculeac Constantin, a comis două contravenții prevăzute de art.78 alin. (1) și art. 354 Cod contravențional, la locul de trai a fost caracterizat satisfăcător, fapte ce vorbesc că inculpatul de fapt are un comportament inadecvat în localitatea în care locuiește;

- în urma infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, au avut de suferit trei persoane, un copil primind vătămări corporale grave, însă inculpatul după accidentul rutier în loc să acorde ajutor persoanelor ce au avut de suferit a preferat să fugă de la fața locului pentru a evita răspunderea penală. Mai mult ca atât, ultimul nu a compensat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune;

- inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, prevăzută de art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, însă recunoașterea vinovăției nu poate fi reținută ca circumstanță atenuantă în acest caz, or, aceasta a condiționat deja reducerea pedepsei aplicate;

- instanța nu a ținut cont de faptul care ar fi impactul acestei pedepse prin prisma prejudiciului cauzat părții vătămate minore și echitatea pedepsei aplicate în coraport cu consecințele infracțiunii,

- prima instanță a reținut faptul că, infracțiunile încriminate lui Cuculeac Constantin ar fi mai puțin grave, ceea ce nu corespunde realității, or, sancțiunea art. 264 alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 4 la 8 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea se atribuie la categoria celor grave, iar infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal, face parte din categoria celor ușoare;

- prima instanță în partea descriptivă a sentinței a indicat că, urmează să-i aplice o pedeapsă cu suspendarea executării pe un termen de probațiune de 5 ani, iar în dispozitivul sentinței a indicat că, suspendă executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani. Astfel, instanța nu a ținut cont de toate circumstanțele referitor la personalitatea inculpatului și nu a apreciat corect criteriile de individualizare a pedepsei, ce a condiționat incorectitudinea aplicării pedepsei și suspendarea executării;

- a solicitat să fie încasate din contul inculpatului în contul statului, cheltuielile judiciare în suma totală de 960 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare: nr.201902D2551 din 11.12.2019, în suma de 320 lei, nr.202002D0160 din 28.01.2020, în sumă de 320 lei și nr.202002D017 din 28.01.2020, în sumă de 320 lei, însă prima instanță în partea descriptivă a sentinței a decis să încaseze aceste cheltuieli din contul inculpatului, dar în dispozitivul sentinței, nu s-a expus pe acest aspect.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 26 octombrie 2022, a fost admis apelul, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Cuculeac Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, în baza art. 266

Cod penal, la 1 (unu) an 4 (patru) luni de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 Cod penal, prin cumul parțial a pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, s-a dispus încasarea din contul lui Cuculeac Constantin în beneficiul statului suma de 960 (nouă sute șaiszeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

3.1 În motivarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, prima instanță, deși în partea dispozitivă a sentinței recunoaște vinovăția lui Cuculeac Constantin, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin.(4) și art. 266 Cod penal, în partea descriptivă a sentinței a omis să constate fapta infracțională comisă și considerată a fi dovedită, nefiind indicat locul, timpul, modul săvârșirii infracțiunii, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, astfel, încălcând prevederile art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, în vederea reparării erorii admise de către prima instanță, instanța de apel a constatat fapta comisă de inculpat și considerată a fi dovedită, și anume că, Cuculeac Constantin, la 29 iulie 2019, aproximativ la orele 11:10, conducând mijlocul de transport de model „Volkswagen Golf”, cu n/î xxxxx având ca pasageri pe xxxxx, deplasându-se pe drumul de acces la ieșire din satul xxxxx, fără a deține permis de conducere și fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, având concentrația de alcool în aerul expirat de 0,98 mg/l, a pierdut controlul ghidajului și a derapat de pe traseu ajungând în șanț, ca urmare automobilul s-a inversat.

Astfel, conducătorul vehiculului a ignorat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, și anume: - pct.3 care prevede că „Participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, ...”; - pct.10 alin.(2) lit. a) care prevede că „Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede ... permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”; - pct.14 lit. a) care prevede că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”; - pct. 45 alin.(1) „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră.” și alin. (2) „În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.”

În rezultatul accidentului rutier, pasagerului minor xxxxx, conform raportului de expertiză judiciară nr.201902D2551 din 11.12.2019, i-a fost constatate: trauma cranio-cerebrală deschisă manifestă prin contuzie cerebrală cu hemoragie subarahnoidală în porțiunea anterioară a farxului; fractura osului frontal pe dreapta și osului parietal pe stânga cu implicarea ambelor lamele; hematom subaponeurotic parieto- temporo-

occipetal bilateral, plaga scalpanta în regiunea parietala bilateral, echimoze la nivelul capului si brațului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de aceasta, posibil în timpul si circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață si în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Totodată, pasagerilor: minorei xxxxx, conform raportului de expertiză judiciară nr.202002D0160 din 28.01.2020 și cet. xxxxx, conform raportului de expertiză judiciară nr.202002D0171 din 28.01.2020, le-a fost cauzată vătămare corporală ușoară.

Astfel, instanța de apel a încadrat acțiunile lui Cuculeac Constantin ca infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, conform semnelor calificative – „încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate”.

Tot el, Cuculeac Constantin, la 29 iulie 2019, aproximativ după orele 11:10, după comiterea accidentului rutier menționat supra, produs pe drumul de acces la ieșire din satul xxxxx în care a fost provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății minorei xxxxx, conform raportului de expertiză judiciară nr.201902D2551 din 11.12.2019, a părăsit locul accidentului rutier, ignorând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, și anume pct.12 sbpct.(1) care prevede că Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: lit. c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență - să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului și lit. g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor.

Astfel, instanța de apel a încadrat juridic acțiunile lui Cuculeac Constantin, ca infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal, conform semnelor calificative - „părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) Cod penal”.

În conformitate cu prevederile art. 27 Codul de procedură penală, instanța de apel a verificat probele administrate prin prisma prevederilor art. 95, 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere a admisibilității lor, le-a apreciat ca fiind pertinente concludente și utile, a constatat ca fiind dovedită indubitabil vina inculpatului Cuculeac Constantin, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (4) și art. 266 Codul penal, iar inculpatul este pasibil a fi supus răspunderii penale cu aplicarea pedepsei.

La caz, instanța de apel a constatat că, prima instanță la individualizarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii

săvârșite care conform art. 16 Cod penal face parte din categoria celor ușoare și grave, de personalitatea inculpatului care nu este angajat în câmpul muncii, anterior a comis infracțiune intenționată de o altă categorie decât cea imputată în prezenta cauza penală, fiind încetat procesul penal în baza art. 287 alin. (2) Codul penal urmare a faptului aplicării prin sentința din 25.01.2022 a Judecătorei Căușeni, sediul Central (dosar nr. 1-194/2019), a Legii nr.243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătura cu aniversare a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, și, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală și care la caz, lipsesc în prezenta cauza penală, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei penale asupra corectării și reeducării inculpatului, de faptul că are la întreținere un copil minor, dar și că nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate.

Astfel, a concluzionat instanța de apel că, prima instanță corect în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, a aplicat pedeapsa 3 (trei) ani închisoare și în baza art. 266 Cod penal - 1 (unu) an 4 (patru) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial i-a stabilit pedeapsa definitivă 4 ani închisoare.

Totodată, instanța de apel a mai constatat că, prima instanță eronat a dispus suspendarea executării pedepsei, nu a motivat necesitatea soluției respective și nu a dat eficiență cuvenită prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită.

Instanța de apel, analizând aceste fapte, a considerat că, pedeapsa neprivativă de libertate sub forma suspendării condiționată a executării pedepsei, nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale, deoarece fapta comisă de inculpat prezintă pericol sporit pentru societate. Respectiv, instanța de apel a considerat că necesar de a interveni prin aplicarea unei pedepse reale cu executare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile.

Cu referire la cerința invocată în cererea de apel de acuzatorul de stat, privind încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel a reținut că, conform art. art. 227, 229, 143 Cod de procedură penală, astfel încât, prin Legea nr.316 din 22 decembrie 2017, în vigoare 09 februarie 2018, a fost exclus art.143 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul bugetului de stat, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnatului de a achita cheltuielile de efectuare a expertizei judiciare în carul procesului penal.

Astfel, a conchis instanța de apel că, plata cheltuielilor judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară nr.201902D2551 din 11.12.2019, nr.202002D0160 din 28.01.2020 și nr.202002D0171 din 28.01.2020, în valoare totală de 960 lei, urmează a fi pusă în sarcina inculpatului atâta timp cât vina acestuia a fost dovedită indubitabil, or, efectuarea expertizei, a avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, cu *recurs ordinar* de către avocații Danciuc Ghenadie și Eni Oleg în numele inculpatului.

4.1 în motivarea cerințelor sale avocatul Danciuc Ghenadie invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 26.10.2022 și menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat că:

- instanța de apel și-a motivat soluția privind excluderea prevederilor art. 90 Cod penal pe argumentul că nu este echitabilă, iar infracțiunea comisă prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și părăsirea locului accidentului rutier, are un grad sporit de pericol;

- inculpatul Cuculeac Constantin anterior nu a fost tras la răspundere penală, se caracterizează satisfăcător, una din infracțiuni a fost săvârșită din imprudență, la săvârșirea faptei au fost constatate circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. a), f), Cod penal, precum și că are la întreținere un copil minor, este unicul întreținător în familie, iar careva circumstanțe agravante lipsesc;

- urmau a fi aplicate prevederile art. 78 alin. (1) Cod penal;

- soluția primei instanțe, este justă și legală privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probă, deoarece Cuculeac Constantin se poate corecta fără aplicarea pedepsei privative de libertate.

4.2 Avocatul Eni Oleg în numele inculpatului, invocând prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală a solicitat admiterea recursului, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2022, și menținerea sentinței Judecătorei Căuseni, sediul Central din 24 iunie 2022, în privința lui Cuculeac Constantin.

În motivarea recursului declarat apărătorul a invocat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, este expus neclar, și instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- instanța de apel nu a respectat dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, iar la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului instanța de apel, desi a reiterat prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal, nu le-a aplicat corespunzător;

- instanța de apel a indicat că infracțiunea prevăzută de art. 264 Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, iar circumstanțe atenuate nu au fost stabilite, fapt ce nu corespunde realității, ori instanța de apel a ignorat că inculpatul este pentru prima dată pe banca acuzaților, a comis o infracțiune mai puțin gravă, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și a recunoscut vinovăția, de greutatea poverii pedepsei aplicate, având la întreținere un copil minor. În opinia recurentului, circumstanțele menționate indică că, inculpatul Cuculeac Constantin urmează să nu execute pedeapsa închisorii, în

speță fiind prezente circumstanțe ce indică că în privința acestuia pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal;

- executarea reală a pedepsei cu închisoare aplicată inculpatului ar semnifica implicarea acestuia în mediul carceral pe o perioadă îndelungată, luând în calcul personalitatea acestuia, ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică acestuia și societății prin crearea dificultăților de resocializare a condamnatului, aceasta ar prezenta riscul dăunării integrității fizice și morale a acestuia.

5. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând dispunerea inadmisibilității prezentului recurs, invocând că instanța de apel, a respectat criteriile de individualizare a pedepsei.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2023, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2022, în latura penală în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care Cuculeac Constantin recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, a fost liberat de pedeapsa aplicată, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzută de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

În rest, dispozițiile hotărârii contestate au fost menținute.

6.1 În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a constatat că, instanța de apel corect a stabilit starea de fapt și de drept, constatând vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate, cât și necesitatea răspunderii inculpatului Cuculeac Constantin pentru fapta prejudiciabilă săvârșită.

Cu referire la alegații recurentului sub aspectul individualizării greșite a pedepsei, fără a fi ținut con de circumstanțe atenuante prevăzute de 76 alin. (1) lit. a), f), Cod penal, Colegiul penal a constatat că, instanța de apel just nu a reținut circumstanțele atenuante invocate de apărător și prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal (săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave), or potrivit materialelor cauzei penale, fapta infracțională imputată inculpatului în prezenta cauza penală a fost săvârșită la data de 29 iulie 2019, iar cu 2 luni înainte, la 19 mai 2019 inculpatul a comis o altă fapta prejudiciabilă încadrată în baza art. 287 alin.(2) lit.b) Cod penal, însă pentru care inculpatul a fost exonerat de răspundere penală prin sentința din 25.01.2022 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central, în temeiul Legii privind amnistia, (f.d. 238-245, vol.I).

În ce privește atenuanta invocată de avocat și prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal (autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției), Colegiul penal lărgit a atestat că, instanța de apel în mod întemeiat nu a reținut nici această circumstanță ca fiind atenuantă pentru inculpat, ori circumstanțele și materialele cauzei penale atestă cert că, inculpatul după ce a comis accident rutier, s-a eschivat de la fața locului, nu s-a autodenunțat, și a fost depistat ulterior de către poliție. Prin urmare, comportamentul inculpatului după

comiterea infracțiunii nu relevă prezența circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 alin.(1) lit.f) Cod penal.

În ce privește recunoașterea vinovăției de către inculpat, Colegiul penal lărgit a atestat că, instanța de apel la apelul examinat a oferit un răspuns precum că „*la caz recunoașterea vinovăției, nu este considerată ca circumstanță atenuantă. Recunoașterea vinovăției a fost ca condiție la aplicarea prevederilor art. 364¹ Codul de procedură penală, respectiv fiindu-i redusă cu 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului*”.

În acest sens, Colegiul penal lărgit a menționat că, inculpatul a comis un concurs din infracțiuni din care una este gravă, cea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, și o altă infracțiune prevăzută de art. 266 Cod penal, care este mai puțin gravă, însă urmare a examinării cauzei penale, la cererea inculpatului în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul, în temeiul legii menționate a beneficiat de reducerea cu 1/3 a limitelor minime și maxime a pedepsei cu închisoare prevăzute de sancțiunea legii penale, iar prin urmare recunoașterea vinei de către inculpat a produs efectul asupra pedepsei aplicate și acest fapt nu poate fi negat.

Cu referire la excluderea de către instanța de apel a prevederilor art. 90 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal lărgit a considerat că, fiind întemeiată această excludere or, instanța de apel, ca urmare a aprecierii personalității inculpatului, a gradului de pericol social sporit pentru societate a acțiunilor inculpatului în legătura cu infracțiunile comise, a considerat că, doar prin executarea reală a pedepsei va putea fi atins scopul pedepsei penale ce vizează corectare și reeducare a inculpatului, prevenirea comiterii de infracțiuni atât de făptuitor, cât și de alte persoane. Or, infracțiunile comise de către inculpat au un grad ridicat de pericol sporit, manifestat prin conducerea mijlocului de transport de către conducător aflat în stare de ebrietate și care nu dispune de dreptul de a conduce mijlocul de transport, pericol care nu poate fi neglijat la stabilirea modului de executare a pedepsei, fiind absolut necesară, la caz aplicarea unei pedepse privative de libertate.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul Eni Oleg în numele inculpatului, Colegiului penal lărgit a conchis că, dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel este în partea executării pedepsei aplicate inculpatului, la ce instanța de recurs a oferit răspuns la motivarea argumentelor din recursul declarat de către avocatul Danciu Ghenadie în interesele inculpatului, și la fel a concluzionat, că nu s-au regăsit erorile de drept invocate de către apărător, motiv din care le consideră neîntemeiate menținând poziția descrisă la (pct. 7.1.) a deciziei.

Cu toate acestea, analizând circumstanțele și materialele cauzei și decizia instanței de apel, în temeiul prevederilor art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit a constatat că, la adoptarea deciziei instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe Cuculeac Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, și în baza acestei Legi, i-a aplicat o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 an 4 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, neluând în considerație faptul că la caz a

intervenit termenul de prescripție privind tragerea la răspundere penală. Or, infracțiunea săvârșită de inculpat prevăzută de art. 266 Cod penal, conform art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune ușoară, pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă de până la 2 ani închisoare, iar conform art. 60 alin. (1), lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat doi ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Având în vedere faptul că, infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal, în prezenta cauza penală a fost săvârșită la 29 iulie 2019, iar decizia instanței de apel de condamnare este din 26 octombrie 2022, adică după expirarea termenului de 2 ani, Colegiul penal lărgit a concluzionat că, în prezenta cauza penală, Cuculeac Constantin, urmează a fi liberat de pedeapsa aplicată, în legătura cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1), lit. a) Cod penal, intervenit la data de 11 mai 2022, adică până la adoptarea la 26 octombrie 2022 a deciziei de către Curtea de Apel Chișinău.

Totodată, Colegiul penal lărgit a exclus perioada de 10 luni și 12 zile în care inculpatul Constantin Cuculeac s-a aflat în căutare din 19.06.2020 până la 01.05.2021, și care conform art. 60 alin. (5) Cod penal, nu se include în termenul de prescripție scurs, constatând că termenul de prescripție sa scurs la 11.05.2022, iar decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 26.10.2022, adică peste 5 luni de la intervenirea prescripției.

7. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs avocatul Danciuc Ghenadie în numele condamnatului Cuculeac Constantin a depus *cerere de revizuire*, în care solicită casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 27.06.2023, în cauza de învinuire a lui Cuculeac Constantin, cu reluarea examinării cauzei de către instanța competentă.

7.1 Revizuentul a invocat că:

- instanța de recurs casând decizia instanței de apel, în latura penală, în partea aplicării pedepsei, l-a liberat de pedeapsă pe condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, însă nu s-a expus referitor la pedeapsa definitivă, neluând în considerație că acesta este condamnat pentru concurs de infracțiuni, cu aplicarea art. 84 Cod penal. Totodată, instanța de recurs a dispus că în rest, dispozițiile hotărârii contestate se mențin;

- în același timp, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 26 octombrie 2022, Cuculeac Constantin urmează se execute pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, stabilită pentru concurs de infracțiuni, prevăzute de art. 264 alin. (4), 266 Cod penal, prin aplicarea art. 84 Cod penal, care nu a fost modificată;

- astfel, există două hotărâri judecătorești care nu se pot concilia în partea pedepsei definitive care urmează să execute Cuculeac Constantin și categoria penitenciarului în care se execută pedeapsa cu închisoarea.

8. La cererea de revizuire declarată, în conformitate cu prevederile art. 431 pct. 3) Cod procedură penală, procurorul a depus referință, prin care pledează pentru respingerea cererii de revizuire invocând că, decizia Curții Supreme de Justiție din

27.06.2023 nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile, prevăzute la art. 458 alin.(1) lit.a) Cod de procedură penală.

9. Judecând cererea de revizuire în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că aceasta urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.458 alin.(1) Cod de procedură penală hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii atât cu privire la latura penală, cât și cu privire la latura civilă, la cererea persoanelor menționate la art.460.

În conformitate cu prevederile art.460 alin.(2) Cod de procedură penală cererea de revizuire este formulată în scris și trebuie să conțină temeiul de revizuire pe care se întemeiază, iar la cerere se anexează probele ce confirmă temeinicia ei.

Din textul cererii de revizuire, instanța de revizuire atestă că, autorul critică soluția instanței de recurs invocând pct. 3 alin.(3) art. 458 Cod de procedură penală potrivit căruia revizuirea poate fi cerută în cazurile în care, *două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia*, invocând că nu este de acord cu pedeapsa stabilită de instanța de recurs ordinar, care casînd decizia instanței de apel, în latura penală, în partea aplicării pedepsei, l-a liberat de pedeapsă pe condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, însă nu s-a expus referitor la pedeapsa definitivă, neluînd în considerație că acesta este condamnat pentru concurs de infracțiuni, cu aplicarea art. 84 Cod penal.

Instanța de revizuire, analizând conținutul cererii declarate și decizia atacată, consideră că alegațiile revizuientului sunt nefondate, or, pentru declanșarea revizuirii în temeiul invocat în cerere, se cere existența a două sau mai multe hotărâri pronunțate de instanțele penale care soluționează fondul cauzei, care nu pot fi atacate în același timp printr-o altă cale de atac și se exclud reciproc, iar dispozițiile acestor hotărâri conțin soluții asupra aceluiași fapt și persoane, însă în speță, asemenea stări de fapt lipsesc. Or, actele judecătorești la care face trimiterea revizuientul, și anume decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 26 octombrie 2022 și decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2023 sunt emise în aceeași cauză penală or, cererea de revizuire depusă nu întrunește condițiile referitoare la prezența a două hotărâri irevocabile care nu se pot concilia. Or, în cazul existenței câteva hotărâri ce nu se pot concilia, cauzele în care aceste hotărâri au fost pronunțate se conexează pentru rejudecare în instanța care a pronunțat ultima dintre aceste hotărâri.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținînd prevederile art.458, 460 Cod de procedură penală menționate supra, constată că motivul invocat de avocatul Danciuc Ghenadie nu constituie temei de revizuire a hotărârii judecătorești irevocabile, or, cererea de revizuire nu întrunește condițiile referitoare la două sau mai multe hotărâri irevocabile care nu se pot concilia.

În atare circumstanțe, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide de a respinge cererea de revizuire a avocatul Danciuc Ghenadie în numele condamnatului Cuculeac Constantin.

Soluția instanței de revizuire se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 462 alin. (1) lit. a) Cod de procedură penală, potrivit căroră după ce examinează cererea de revizuire considerată admisibilă, instanța emite o încheiere privind respingerea cererii de revizuire.

10. În conformitate cu prevederile art.458, 460, 462 alin.(1) lit.a) Cod de procedură penală, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE :

Respinge cererea de revizuire declarată de avocatul Danciuc Ghenadie în numele condamnatului Cuculeac Constantin împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2023, în cauza penală privindu-l pe ***Cuculeac Constantin***.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Mânăscurtă Igor

Daguța Sergiu